

Η ΚΑΘΕΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΟΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1904

Είς τὴν Κληρωτίδα ἐτέθησαν οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2215, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρωσάντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ ἔτος 1904 ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας (15 Φεβρουαρίου 1904). Ἐκλήρωθησαν δὲ ὡς ἑξῆς:

Table with columns for article numbers (e.g., 413, 456, 1294) and their corresponding amounts. Includes sub-sections for 'Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Νίνας»', 'Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πράντος τοῦ Νικίου»', etc.

Table with columns for article numbers (e.g., 40, 88, 97) and their corresponding amounts. Includes sub-sections for 'Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Νίνας»', 'Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πράντος τοῦ Νικίου»', etc.

Table with columns for article numbers (e.g., 1544, 1577, 1657) and their corresponding amounts. Includes sub-sections for 'Οἱ ἐπόμενοι 400 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφορῆς»', 'Οἱ ἐπόμενοι 100 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Μούσης τῶν Παίδων»', etc.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἘΤΟΣ Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8 Δι' συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προκληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις Ὅδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον Ἐν Ἀθήναις, 13 Νοεμβρίου 1904 Ἔτος 26— Ἀριθ. 49

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΙΑΚΟΙΝ [ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ] ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ' ΒΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟ ΕΛΕΟΣ

Δὲν ἐπρόκειτο πλέον, αὐτὴν τὴν φορὰν, νὰ πλησιάσουν εἰς σκάφος ἀπέχον ὀλίγας ἐκχοντάδας μέτρων, ἔστω καὶ ὀλίγα μίλια, εἰς τὸ πέλαγος. Πλοῖον πυρπολούμενον ἐπρεπε νὰ ἐγκαταλείψουν. Εἰς τὴν ἐπιπέραντα θαλάσσης ἐρῆ μου, χωρὶς κημίαν ἀσφαλῆ ἐλπιδῶ νὰ συναντήσῃ κανὲν πλοῖον εἰς ἐκεῖνα τὰ

μέρη, μίᾳ εὐθραστος λέμβος ἐπήγαγε νὰ ἐκτεθῆ εἰς τόσους κιν δύνους! Ἐνῶ ὁ Οὐίλ Μίτζ, ἐτοιμάζων ὁσὸν τὸ δυνατόν βιαστικὰ τὰ τῆς ἀγκωρήσεως, ἐφρόντιζε νὰ καθαιρεθῆ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ μία καὶ μίση λέμβος τοῦ «Γοργού», — τὴ συνέβαινε κάτω εἰς τὸ κύτος: Οὐρλιασματὰ κολασμένων ἀνθρώπων ἐξέσπαζαν ὑπὸ τὸ κατάστρωμα. Κτύποι ἀδιάκοποι ἐκλόγιζαν τὰ κηπάκια καὶ τὸ κουβόσι τοῦ ὑποστρώματος. Καὶ ποῖός το ἤξευρεν, ἂν οἱ φυλακισμένοι δὲν θὰ κατώρθωναν νὰ τὰ παραδιάσουν, ἂν ἀπὸ κομμίαν τρύπαν τοῦ σκάφους δὲν ἐπεφάνον εἰς τὴν θάλασσαν διὰ ν' ἀναθοῦν ἔπειτα εἰς τὸ κατάστρωμα; Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἰτίαν τῆς πυρκαϊᾶς; ἡ πιθανωτέρα ὑπόθεσις ἦτο ὅτι κάποιος βαρέλι μετ' αἰνῶ πνεύμα εἶχε σπᾶσῃ καὶ οἱ τὸ περιεχόμενον τοῦ εἶχεν ἀνίψῃ ἀπὸ τὴν ἀρρυσίνην κανενεὶς Μόρδεν ἢ κάποιου ἄλλου, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξευρε τί ἔκαμν ν' ἀπὸ τὸ μεθύσι. Τώρα πλέον, ἡ ἐστία τοῦ πυρὸς εἶχεν ἐξαπλωθῆ εἰς ὄλον τὸ κύτος, ἀπὸ τὴν πρῶραν ἕως τὸ στεγανὸν διόσφραγμα, τὸ ὅποιον ἐχώριζε τὴν πρῶμην. Καὶ εἰς τὸ σφραγμα τοῦτο ἂν ἐστάματοῦσαν αἱ φλόγες, πάλιν θὰ ἐχάνατο

σάκκους μετ' αἰνῶ πνεύμα εἶχε σπᾶσῃ καὶ οἱ τὸ περιεχόμενον τοῦ εἶχεν ἀνίψῃ ἀπὸ τὴν ἀρρυσίνην κανενεὶς Μόρδεν ἢ κάποιου ἄλλου, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξευρε τί ἔκαμν ν' ἀπὸ τὸ μεθύσι. Τώρα πλέον, ἡ ἐστία τοῦ πυρὸς εἶχεν ἐξαπλωθῆ εἰς ὄλον τὸ κύτος, ἀπὸ τὴν πρῶραν ἕως τὸ στεγανὸν διόσφραγμα, τὸ ὅποιον ἐχώριζε τὴν πρῶμην. Καὶ εἰς τὸ σφραγμα τοῦτο ἂν ἐστάματοῦσαν αἱ φλόγες, πάλιν θὰ ἐχάνατο

Πρῶτος ὁ κ. Πίτερσον εἶχε καταβῆ εἰς τὴν λέμβον. Ὁ διστυχῆς αὐτὸς ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου εἶχαν συντρίψῃ τὸ σκάφος αἱ τόσαι δοκιμασίαι, δὲν ἐσυλλογιζέτο οὔτε τὴν τριγωνοκέραλον τοῦ ὁποῖος ἦτο προωρισμένος νὰ καθῆ μέσα στὸς φλόγας, οὔτε τὰς ἀμεταφράστους λέξεις τοῦ ἐλληνικοῦ στιχοῦ!... Δὲν τον ἔμαλε παρὰ μόνον ὅτι ἦτο τώρα ἠνυχασμένος νὰ ταξιδεύῃ μετ' αὐτὴν τὴν βάρκαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Οὐίλ Μίτζ ἔρριψεν ἐνδιδματὰ διὰ νὰ ἔχουν ν' ἀλλάζουν, κηρωτὸς μανδύας, κλινισκεπόμενα, καὶ ἐν χονδρὸν ἐλυτρον (μουσαμᾶν), μετ' ὁποῖον θὰ ἤμποροῦσαν νὰ στήσουν ἐν εἰδὸς σκηνῆς. Δι' προετοιμασίαι αὐταὶ ἐτελείωσαν ἐντὸς ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, ἐνῶ τὰ οὐρλιασματὰ ἐδίπλαζι ζῆντο διὰ μέσου τῶν φλογῶν, ποῦ εἶχαν ἀρχίσῃ πλέον νὰ καίοναι τοὺς ἰστούς.

ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ἀριθμοὶ, ἐκ τῶν θεθέντων εἰς τὴν Κληρωτίδα, ἀπὸ τοῦ 1—2215 οἱ μὴ συμπεριλαμβανόμενοι εἰς τοὺς ἀνωτέρω πίνακας, ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν τομίδιον τοῦ «Παιδικοῦ Πνεύματος». ΔΗΛΩΣΙΣ: Οὐδεὶς δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δόρου δι' ἄλλου, οὔτε ἰσὺς κατωτέρας ἀξίας. — Ἡ ἀποστολὴ τῶν δώρων, ἐπειδὴ δὲν εἶνε εὐκόλιν νὰ γίνῃ διὰ μίαν, θὰ γίνῃ τμηματικῶς, ἀρχομένη ἀπὸ σήμερον καὶ τελειώουσα τὴν 15ην Νοεμβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Καί, κάθε στιγμήν, ἔτρεμαν μήπως ἰδοῦν νὰ ἀναβαίνει κανένας δραπέτης ἀπὸ τὸ πυρπολούμενον κύτος, φάσμα ἡμίαιου στον, προβαίνον ἀπὸ ἐκείνην τὴν κάμινον τοῦ πυρός...

Ἦτο καιρὸς πλέον νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν «Γοργόν». Τίποτε δὲν εἶχαν λησμονήσει, καὶ ὁ Οὐίλ Μιτζ ἦτο ἔτοιμος νὰ καταβῆ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν λέμβον, ὅταν ὁ Νίλς Χάρμπε εἶπε:

— Ἀμέ, τὰ χρήματα;...

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ Οὐίλ Μιτζ, αὐτὰ τὰ χρήματα μὲς τὰ ἔχει δώρη ἡ εὐεργέτης μὲς... Πρέπει νὰ τὰ σώσωμεν, εἰδμεν θὰ χαθοῦν με αὐτὸ τὸ καταδικασμένον πλοῖον...

Ἐπείταρσεν εἰς τὴν τραπέζιαν, ἐπῆρε τὰ χρήματα, τὰ ὅποια ἦσαν φυλαγμένα εἰς τὸν θαλαμῶνα τοῦ Μέντορος, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ κατὰστρωμα, διετέλεισε τὸ αἰωροῦσιον, καί, ἄμα ἐπάτησεν εἰς τὴν λέμβον, εἶπε:

— Ἀψωσόν!

Ἐβυσαν τὴν μπαρούμα, καὶ ἡ βάρκα ἀπεμακρύνθη πρὸς δυσμᾶς.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην συνέβη μία ἐκρηξις ἀπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἀέρος, ὁ ὁποῖος εἶχε φθάσῃ εἰς ὑψηλὴν θερμοκρασίαν ἐντὸς τοῦ κύτους. Καὶ ἦτο τόσο ἰσχυρὰ, ὥστε ὁ ἀκάτιος ἰστός ἀνεσηκώθη ὅλος ἀπὸ τὴν ἰσοπύδην του καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ πλοίου με ὄλον τὸ πρῶτον πῆτασμα τῶν ἰστίων (βελᾶγιο τῆς πλώρης). Συγχρόνως ὁ «Γοργός», ἀφοῦ τον ἔκαμιν ὁ κλονισμὸς νὰ γύρη με τὴν πλευρᾶν, ἀμέσως ἀνεσηκώθη, καὶ τὸ νερό, τὸ ὁποῖον θὰ ἔσβυε τὴν πυρκαϊάν, δὲν ἐπρόφρασε νὰ εἰσδύτῃ εἰς τὸ ἑσωτερικόν τοῦ σκάφους.

Κανείς ἀπὸ τοὺς συντρόφους τοῦ Χάρρη Μάρκελ δὲν ἐφάνη ἐπάνω εἰς τὸ κατὰστρωμα. Ἦ εἶχαν πάρη ὄλοι ἀπὸ ἀσφυξίαν, ἢ δὲν εἶχαν κατορθώσῃ ἀκόμη νὰ εὔρουν διέξοδον διὰ μέσου τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν φλογῶν.

Ἦ ὥρα ἦτο τότε πεντέμισθ. Ὁ ἄνεμος ἦτο κανονικὸς καὶ ἐπέτρεπε νὰ κάμουν τὸ πανὶ τῆς βάρκας, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τὸ πάρουν κάτω, ἂν ἐδυναμόνε περισσότερον ὁ ἄνεμος. Ὁ Τωνῆς Ρ. νῶ καὶ ὁ Μάγνος ἄνευ τὸ ἰσάρισαν ἐπάνω, καθὼς καὶ τὸν φλόκκον. Ὁ Οὐίλ Μιτζ ἐπίασε τὸ τιμόνι, καὶ οἱ ἄλλοι ἐβγαλαν τὰ κουπιὰ ἀπὸ τοὺς σκαλμούς των καὶ τὰ ἔβαλαν μέσα. Διὰ τὰ ἐπιτόχουν ἔλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα, χωρὶς νὰ διακινδυνεύσουν καὶ τὴν ἀσφάλειαν των, ἐλασκάρισαν τὴν σκότα, καὶ ἡ βάρκα ἤρχισε ν' ἀρμενίζῃ στὰ γέματτα εἰς τὸ πέλαγος.

Δὲν εἶχαν ἀπομακρυνθῆ οὔτε μισὸ μίλι, ὅταν καὶ εἰ δύο ἄλλοι ἰστοὶ τοῦ «Γοργοῦ» ἔπεσαν κάτω, ἀφοῦ ἦναψαν οἱ ἐπίτονοι καὶ οἱ παράτονοι των (τὰ ἐ-

ξάρτια καὶ τὰ παταράτσα). Τὸ πλοῖον, ἰσοπεδωμένον πλέον σὰν ποντόνι, ἔπεσε τὴν φορὰν αὐτὴν με τὴν ἀριστερὰν τοῦ πλευρᾶν, διὰ νὰ μὴ ἀνασηκώθῃ πλέον. Μερικοὶ ἄνθρωποι ἐφάνησαν εἰς τὴν κουπαστὴν, — καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὁ Χάρρης Μάρκελ. Ὁ ἄθλιος αὐτὸς ἐβρυχήθη λυσσώδως, ὅταν εἶδε τὴν λέμβον τόσο μακρὰν ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν φθάσῃ.

Τέλος ὁ «Γοργός» ἐγέμισε με νερὸ καὶ κατεποντίσθη εἰς τὴν ἄβυσσον. Ὁ Θεὸς εἶχε τιμωρήσῃ τοὺς πειρατὰς ἐκείνους τοῦ «Χαλιφᾶξ», οἱ ὅποιοι εἶχαν γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην δικαιοσύνην. Εἰς τὴν ἐπιράνειαν τῆς θαλάσσης δὲν εἶχαν μείνῃ πλέον παρὰ ἄμορφα συντρίμματα κεραίων καὶ ζύλων, τὰ ὅποια παρέστρε τὸ ρεῦμα...

Ὅταν εἶδαν τὸν «Γοργόν» βυθίζομενον, οἱ νεαροὶ ἐπιβάται ἐκυριεύθησαν ἀπὸ βαθύαν συγκίνησιν, καὶ δάκρυα ἔβριξαν τὰ μάτια των.

Ἐν τούτοις, ἂν καὶ ἡ τρικυμία εἶχε κάπῃ πρὸ δώδεκα ἡδὴ ὥρων, ἡ κατάστασις δὲν ἦτο ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος καὶ τρομακτικῆ.

Ἦ λέμβος εἶχε μήκος τριάντα ποδῶν ἀπὸ τὴν στείραν ἕως τὸ ποδόστημα, καὶ πλάτος πέντε: ἐπομένως ἦτο ἀρκετὴ δι' ἑνδεκα ἐπιβάτας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἀφρακτος, χωρὶς κατὰστρωμα, δὲν εἶχε κανὲν στέγασμα ἐναντίον τῆς βροχῆς ἢ τοῦ ἀνέμου, καὶ ἐκινδύνευε νὰ γεμίσῃ, με νερά, ἄμα τὴν ἐκτυποῦσε κανένα μεγάλο κύμα.

Μεταξὺ τοῦ ἰστοῦ καὶ τῆς στείρας τῆς πρῶρας, ἐτοποθέτησεν Οὐίλ Μιτζ τὸ ἔλυτρον, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἐτεντώθη ἐπάνω εἰς τὴν κουπαστὴν δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ καὶ ὑπεστηρήθη με κοντάρια, ἐσημάτισεν ἕν εἶδος σκιάδος, ὑπὸ τὴν ὁποῖαν τρεῖς ἄνθρωποι ἠμποροῦσαν ν' ἀντικαθῶν.

Συγχρόνως, ὁ Λουδοβίκος Κλωδιῶν καὶ ὁ Ρογῆρος Χινδαίλ, ἔλαβαν τὴν πρόνοιαν νὰ στεγάσων τὴν πυξίδα, ὡς καὶ τὰ κιβώτια τοῦ διπυρίτου καὶ τῶν τροσίμων εἰς τὸν πυθμένα τῆς λέμβου.

Δέκα ἡμέρας περίπου ἠμποροῦσαν νὰ περάτουν με ἐκεῖνα τὰ τρόφιμα, χωρὶς νὰ υπολογίσωμεν ὅσα θὰ ἔβγαζαν ἀπὸ τὸ ψύρεμα. Γλυκὸ νερό, χωρὶς νὰ υπολογίσωμεν καὶ αὐτὸ που θὰ ἐμάζευεν ἂν ἔβρεχεν, εἶχαν νὰ περάσων, με οἰκονομίαν, μίαν ἑβδομάδα.

Ἐπρεπε νὰ ἐλπίζουν ἐτι, εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα, θὰ ἔσθαιαν εἰς τὴν ξηρὰν, εἴτε εἰς τὰς Ἀντίλλας, εἴτε εἰς τὰς Βερμούδας;

Ὅχι, βεβαίως. Ὁ «Γοργός» εἶχε παρὰσυνθῆ παραπολὺ πρὸς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, καὶ μᾶλλον πρὸς τὰ νοτινατολικά, δηλαδὴ πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὰς Βερμούδας. Δι' αὐτὸ ὁ Οὐίλ Μιτζ ἔ-

σχεδιάζε πῶς νὰ φθάσῃ εἴτε εἰς καμμίαν νῆσον τῆς Ἀντίλλας, εἴτε εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Βραζιλίας, τῆς Γουιάνης ἢ τῆς Βενεζουέλας.

Ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν συνάντησιν κάποιου πλοίου ἐβάσιζε τὰς ἐλπίδας τῆς κοινῆς σωτηρίας.

Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τῆς 26 Σεπτεμβρίου. Ἐπλησίαζεν ἡ νύκτα, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ σκότος θὰ ἦτο βαθύ. Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἡ ὄψις τοῦ ὀρίζοντος δὲν εἶχε φανῆ κακὴ ἦσαν ἀραιοὶ ἀτμοὶ μᾶλλον παρὰ σύννερα καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμᾶς. Ἦ θάλασσα ἠσυχάζε σιγά-σιγά, καὶ τὰ κύματα ἐπρόβκιαν ἀργὰ-ἀργὰ χωρὶς νὰ σκάσουν. Ἦ πνοὴ τοῦ ἔτησις ἦτο αἰσθητὴ ἀκόμη, καὶ δι' αὐτὸ ἀρμενίζαν με τὸ πανί. Δὲν ἔπρεπε νὰ περιμένουν φωτισμὸν ἀπὸ τὴν σεληνὴν, ἢ ὁποῖα ἦτο νεά' ἀλλὰ μεταξὺ τῶν διαφορῶν ἄστρων, ὁ πολιτικὸς ἀστὴρ θὰ ἔλαμπε πρὸς βορρᾶν, ὀλίγας μοίρας μόνον ὑψηλότερα ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Λουδοβίκος Κλωδιῶν καὶ οἱ σύντροφοὶ του εἶχαν προσφερθῆ νὰ πιάσων τὰ κουπιὰ καὶ νὰ συναλλάζωνται κάθε ὥραν. Ὁ Οὐίλ Μιτζ ὅμως περιττήρησεν εἰς αὐτοὺς ἐτι αὐτὸς ὁ πρόσθετος κόπος δὲν ἦτο ἀπκρίτητος, καὶ ἐτι προτιμώτερον ἦτο νὰ κάμουν οἰκονομίαν καὶ εἰς τὰς δυνάμεις των.

— Ὁ ἄνεμος εἶνε τακτικὸς, εἶπε, καὶ φαίνεται ἐτι θὰ βαστάξῃ. Πάντα θὰ μας χρειασθῆ νὰ τραβήξωμε κουπί, ἂν μας πιάσῃ μπουνάτσα, ἢ διὰ νὰ φθάσωμεν γρηγορώτερα σὲ κανένα καράβι...

— Οὐίλ, ἠρώτησεν ὁ Ρογῆρος Χινδαίλ, εἰς ποίαν ἀπόστειν πιστεύετε νὰ εὔρισκεται ἡ πλημιστέρα ξηρὰ;

— Εἰς τετρακόσια μίλια τοῦλάχιστον, ὑποθέτω...

— Καὶ πόσα μίλια μπορεῖ νὰ πάρῃ ἡ βάρκα μας με μέτριον ἄνεμον;... ἐπρόσθεσεν ὁ Λουδοβίκος Κλωδιῶν.

— Ἐξήντα ἐπάνω κάτω στὸ ἡμερονύκτιον.

— Πρέπει λοιπὸν ν' ἀρμενίσωμεν ἐπτά ἢ ὀκτὼ ἡμέρας;... ἠρώτησεν ὁ Ἀλβέρτος Λουβέν.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ Οὐίλ Μιτζ, ἐκτὸς ἂν, ἕως τότε, εὖρωμεν καταφύγιον σὲ κανένα καράβι...

Αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς ἔπρεπε κυρίως νὰ ἐπιθυμοῦν καὶ νὰ εὐχωνται ὄλοι.

— Ὅπωςδὴποτε, Οὐίλ, εἶπε πάλιν ὁ Λουδοβίκος Κλωδιῶν, μή μας λυπάσθῃ πῶς θὰ κουρασθῶμε... Ἐμμεθα ἔτοιμοι νὰ κάμωμεν τὸ μέρος μας, ἂν ἐλαττωθῇ ὁ ἀέρας...

— Τὸ γνωρίζω, μικροὶ μου κύριοι, ἀπήντησεν ὁ Οὐίλ Μιτζ, καὶ δι' αὐτὸ ἔγω τὴν ἐλπίδα ἐτι με τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θὰ σωθῶμεν ὄλοι...

Μετ' ὀλίγον προσέθεσεν:

— Εἶνε περιττὸν ὄμως νὰ κουράσθῃ χωρὶς καμμίαν ἀνάγκην... Ἐξαπλωθήτε εἰς τὸ βάθος τῆς βάρκας στὴν σκηνὴν ἀποκάτω, καὶ κοιμηθήτε... Ἦν παρούσασθ' ἀνάγκη, ἐγὼ θὰ σας ἐξυπνήσω... Ἦ νύκτα θὰ εἶνε ἡσυχὴ, καθὼς βλέπω...

— Δὲν θέλετε νὰ μείνῃ κανένας μας στὴ σκότα τοῦ πανιοῦ;... ἐπρότεινεν ὁ Ἀξελ Βίκμπορν.

— Δὲν εἶνε ἀνάγκη, κύριε Ἀξελ, ἀρκῶ ἐγὼ μόνος μου... Σὺς ἐπαναλαμβάνω, ἂν ὁ ἄνεμος ἀπαιτήσῃ νὰ πάρωμεν κάτω τὰ πανιά καὶ νὰ πιάσωμεν τὰ κουπιὰ, ἐγὼ θὰ σας φωνάξω... Ἀκούστέ με κ' ἐμένα, σκεπασθῆτε καλὰ με τὰ σκεπάσματά σας, καὶ κοιμηθήτε ὡς πρὸς νὰ ξημερώσῃ!

Οἱ ἀριστοὶ ἔκαμιν ὅ,τι τους συμβούλευεν ὁ Οὐίλ Μιτζ. Δύο ἐτρέπωσαν κάτω ἀπὸ τὴν μικρὰν σκηνὴν, κοντὰ εἰς τὸν κ. Πάττερσον οἱ ἄλλοι ἐξηπλώθησαν εἰς τοὺς πάγκους, καὶ μετ' ὀλίγοι ὄλοι ἐκοιμήσαντο.

Ὁ Οὐίλ Μιτζ, μόνος εἰς τὴν πρῶμνην, ἐκράτουσε τὸ τιμόνι με τὸ ἕνα χέρι, καὶ με τὸ ἄλλο ἦτο ἔτοιμος νὰ πάρῃ μέσῃ ἢ νὰ λασκάρῃ τὴν σκότες τοῦ πανιοῦ καὶ τοῦ φλόκκου. Ἦνα φαναράκι ἐφώτιζε τὴν πυξίδα, ἢ ὅποια ἦτο τοπιθετημένη ἐμπρὸς του, διὰ νὰ βλέπῃ ὁ Οὐίλ μήπως ἡ βάρκα παρεκκλίνῃ ἀπὸ τὴν πορείαν τῆς.

Ἐπέρασαν ὥραι πολλαί, χωρὶς ὁ Οὐίλ Μιτζ νὰ αισθανθῆ καθόλου τὴν ἀνάγκην τοῦ ὑπνίου. Παραπολλαί σιέψεις ἐτάρασαν τὸ πνεῦμά του, παρὰπολλαί ἀνησυχίαι. Ὑποστηριζόμενος ὄμως ἀπὸ τὴν ἀλλόνητον πίστιν του πρὸς τὸν Θεόν, δὲν ἔχανε τὰς ἐλπίδας του. Ἐμμενεν εἰς τὴν πρῶμνην τῆς λέμβου, ὅπως εἶχε μείνῃ τὴν προηγουμένην νύκτα εἰς τὸ κάσαρο τοῦ «Γοργοῦ», διευθύνων καὶ αὐτὴν με ἀσφαλὲς χέρι, ὅπως εἶχε διευθύνῃ τὸ πλοῖον. Με τὴν διαφορὰν ἐτι δὲν ἐταξείδευον πλέον αὐτὸς καὶ οἱ νεαροὶ τοῦ φίλοι με σκάφος στερεόν, ἀλλὰ με μίαν εὐθραυστον λέμβον ὅπου δὲν εἶχαν τρόφιμα παρὰ διὰ μίαν μόνην ἑβδομάδα, ὅπου ἐκινδύνευαν νὰ γίνουν ἔρμια τῆς ἰστοροπίας καὶ τῶν κτιδῶν τῆς θαλάσσης.

Ὁ ἄνεμος διητηρεῖτο μέτριος καὶ τακτικὸς δὲν ἐδόθη λοιπὸν ἀφορμὴ νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν μικρόκοσμόν του ὁ Οὐίλ Μιτζ ὅσάκις δὲ ἐξυπνοῦσαν, πότε ὁ ἄνεμος, πότε ὁ ἄλλος, καὶ τὸν ἐξυπνοῦσαν:

— Λαμπρὰ πάμε, πολὺ καλὰ!... ἀπεκρίνετο.

Καί, ἀφοῦ τους ἔκαμιν ἕν φιλικὸν νεῦμα με τὸ χέρι, ἐκείνοι ἔφεσαν πάλιν, τυλιγμένοι με τὰ σκεπάσματά των, καὶ παρέδιδοντο εἰς ὑπνὸν βαθύν...

(Ἔπεται συνέχεια)

Ν. ΠΟΡΪΩΤΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ

ΕΛΕΝΗ Μ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Βραβευθεῖσα
ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Νησὸς τῶν Φαιάκων
εἰς τὸν 77ον Διαγωνισμὸν τῶν Δύσεων.
(Ἦδε Διάπλασις τοῦ 1903, σελ. 275)

ΠΟΝΗΡΟΣ!

Ἐστεκόμουν τὸ περσασμένο καλοκίτρι, ἕν ἀπόγευμα, στοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου τὴν ἀκρογιαλιά, ὅταν μ' ἐπλησίασε ἕνας μικρὸς. Καὶ συνήρθη μετὰξὺ μας ὁ ἐξῆς διάλογος:

— Καλὴ ἡμέρα σας, κύριε.
— Καλὴ ἡμέρα, παιδί μου.
— Εὐρύετε καθόλου ἀπὸ καιρὸ κίρει;
— Ἐπιοῦδασα λιγάκι μετεωρολογίαν, παιδί μου.

— Λοιπὸν, ἐγὼ στέκωμι ἐδῶ μιά ὥρα τώρη, καὶ περιμένω νὰ φυσήξῃ δυνατὸς ἀέρας, καὶ δὲν φυσᾷ. Λίτε νὰ φυσήξῃ;

— Δὲν εἶνε παράξενο, μικρὸ μου. Ὁ οὐρανὸς εἶνε συννεφιασμένος... Μά, δὲν μου λές, τί τον θέλεις τὸ ἀέρα;

— Τὸν θελω, γιὰ νὰ εἰμπορέσω νὰ κολυμπήσω.

— Τί σχέσιον ἔχει τὸ κολύμπι με τὸν ἀέρα;

— Καμμιά... ἀλλὰ ὁ πατέρας μου θὰ με δείρῃ ἂν κολυμπήσω. Γι' αὐτὸν θελω τὸν ἀέρα.
— Δὲν σε καταλαβαίνω.
— Δὲν με καταλαβάνετε; Ὅτ' πῆ πῶς ἐξεχάσατε τὴν ἐποχὴν που ἦσαστε καὶ σοὶ μικρὸ ἀγόρι...

— Ὅχι, καὶ τόσο...
— Ὅχι;... Τότε θὰ πῆ πῶς ἦσαστε πολὺ κουτὸς, ὅταν ἦσαστε μικρὸς.

— Πολὺ πιθανόν... Ἀς ἤμουν ὅ,τι θέλεις! Ἦθελα ὄμως νὰ μάθω τί σχέσιον ἔχει τὸ κολύμπι με τὸν δυνατὸν ἀέρα,

καὶ γιὰ τὴν χωρὶς ἀέρα δὲν ἔμπορεῖς νὰ κολυμπήσῃς.

— Καλέ, αὐτὸ εἶνε φῶς φανερό, καὶ σοὶ δὲν το βλέπετε... Νά! ἄμα φυσήξῃ δυνατὸς ἀέρας καὶ μου πάρῃ τὸ καπέλο μου καὶ τὸ ρίξῃ στὸ νερό, ἐγὼ θὰ γδυθῶ νὰ κολυμπήσω, χωρὶς νὰ πῆ τίποτε ὁ πατέρας μου... Χθὲς μού το ἔγώρασε!

Εἶδατε ἐκεῖ τί πονηρὸς!

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΙ ΔΕΚΑΝΕΥΣ

Με κόπον μεγάλων καὶ με φωνὰς μεγαλύτερες, ἕνα μικρὸν ἀπόσπασμα στρατιωτῶν ἐτραβοῦρε ν' ἀνεβάσῃ, ἀπὸ ἕνα πολὺ ἀπόστειμον ἀνῆφορον, ἕνα βαρύτερον κορμὸν δένδρον ἐπάνω εἰς τὸ δούρωμα.

Συνεβιεν αὐτὸ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ὑπερ ἀνεξαρτησίας πολέμου τῶν Ἀμερικανῶν, καὶ ὁ κορμὸς ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐπίσπευθιν τῶν οχυρωματικῶν ἔργων, τὰ ὅποια εἶχαν πάρη ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ τῶν ἀγγλικῶν πυροβόλων.

Ἐπὶ δὲ ὁ κορμὸς με πολλὴν δυσκολίαν ἀνεβίεν, ἠκούετο ἢ ὀξεῖα φωνὴ ἐνδὸς κοντοῦ στρατιωτικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνεθάρρυνε τοὺς ἐργαζομένους:

— Καρδιά! τραβάτε! Λίγο ἀνάμικ' ἐφθάσε! τραβάτε, παιδιά!

Ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἐπέρασεν ἕνας κύριος με πολιτικὰ ἐνδύματα, ξιφίπος. Ἐσταμάτησεν, εἶδε τὴν σκηνὴν, καὶ ἠρώτησε τὸν κοντόν, διὰ τὴν μόνον ἐφώνησε καὶ δὲν ἄπλωνε τὸ χέρι του νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ ὁ κοντὸς ἀπήντησε ἀγερώχως:

— Κύριε, εἶμαι δεκανεὺς!

— Πραγματικῶς, εἶπεν ὁ ἄλλος, δὲν το ἀντελήθηθ' ὅσα παρακαλῶ νὰ με συγχωρήσετε, κύριε δεκανεὺ.

Χωρὶς νὰ προσέσῃ περισσότερα, ὁ κύριος με τὰ πολιτικὰ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸν ἵππον του, κ' ἐβοήθησε τοὺς στρατιώτας, σύρων καὶ αὐτὸς τὸ σχοινί με ὄλην τὴν δύναμίν του.

Ὅταν ἡ ἐργασία ἐτελείωσεν, ἐσκούπισε τὸν τίμιον ἰδρώτα ἀπὸ τὸ μετώπὸν του, καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν δεκανεά εἶπεν:

— Ἄλλην φορὰν, κύριε δεκανεὺ, ἔχετε καμμίαν ἐργασίαν αὐτοῦ τοῦ εἶδους καὶ ὀλίγους ἀνδρὸς διὰ νὰ τὴν κάμετε, νὰ στέλλετε νὰ φωνάζετε τὸν ἀρχιστράτηγον, καὶ θὰ ἔρχωμαι ἐγὼ νὰ σας βοηθῶ.

Με αὐτὴν τὴν εὐγενῆ προσφορὰν, ἢ ὅποια ἦτο ἰσοδύναμος πρὸς αὐστηροτάτην ἐπιπλήξιν, ὁ ἀρχιστράτηγος Οὐάσιγκτων ἄφισε τὸν πωχαλαγὸν δεκανεά μόνον με τὸς βαρεῖας σιέψις του.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1905

ΤΟ ΝΕΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Από σήμερα μέχρι της 15 Δεκεμβρίου 1904. — Τα Δώρα και τα Προνόμια των εντός της προθεσμίας εγγραφομένων. — Και πάλιν εις το Λαχείον θα κερδίσουν ΟΛΟΙ. — Τα ψευδώνυμα. — Το Ξεσπάθωμα.

ΚΑΙ ο μὲν τόμος τοῦ 1904 καὶ τὸ εἰκοστὸν ἔκτον ἔτος θὰ τελειώσῃ μετὰ τὸ μεθεπόμενον διπλοῦν φυλλάδιον, τὴν 30 Νοεμβρίου. Ὁ δὲ νέος τόμος καὶ τὸ νέον εἰκοστὸν ἔβδομον ἔτος ἀρχίζει σὺν Θεῷ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1904.

Ἦλθε λοιπὸν ὁ καιρὸς τῆς τακτικῆς ἀνανεώσεως τῆς συνδρομῆς. Καὶ ἀποῦ

εὐχαριστήσω καὶ πάλιν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὴν ἀνανέωσαν ἤδη ἐκ τακτικῶς, δηλαδὴ μετὰ ἐκτακτον προθυμίαν, πρὸ πάσης προσκλήσεως, προβαίνω σήμερον εἰς τὴν πρόσκλησίν μου.

Τὸ πρῶτιστον καθήκον παντὸς καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ἐγκαιρὸς ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του. Οἱ δὲ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως συναισθάνονται τὸσον τὸ καθήκον τοῦτο, ὥστε νομίζω ὅπως περιττὸν νὰ τοὺς ἐξηγήσω, ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις του εἶναι τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει τὴν ἀκμὴν, τὴν πρόδον καὶ τὴν εὐρωστίαν ἐνὸς περιοδικοῦ, καὶ νὰ τοὺς προτρέψω νὰ το ἐκπληρώσων.

Ἄλλως τε ἡ κατὰ γράμμα τήρησις ὅλων τῶν υποσχέσεών μου, ἡ ὁμημέραι πρᾶκτηρομένη βελτιώσις τοῦ περιοδικοῦ, ὁ πλοῦτος τῆς ὕλης καὶ τῶν εἰκόνων, τὸ πλῆθος καὶ ἡ ποιικιλία τῶν Διαγωνισμῶν, αἱ καινοτομίαι, ἡ αὐξουσα ζωὴ καὶ κίνησις τοῦ κύκλου μας, ὅλ' αὐτὰ ἔχουν κατακτηθῆναι ὑπὲρ ποτε τοὺς φίλους μου, ὥστε τὴν ἐξασφαλίσωσιν τῆς φιλικίας τῶν, τὴν ἀνανέωσιν δηλαδὴ τῆς συνδρομῆς των, τὴν θεωροῦν πλεον ὡς ἐπιβεβλημένην ὑπὸ τοῦ ἰδίου των συμφέροντος.

Κατὰ τὸ ἀπορρασαλευτὸν πρόγραμμά μου, ὁ νέος τόμος τοῦ 1905 θὰ εἶναι ἀνώτερος ὅλων τῶν προηγουμένων, ἀκόμη καὶ τοῦ ἐφετεινοῦ. Τοῦτο φαίνεται κάπως δύσκολον, ὅταν ἐχῇ τις ὑπ' ὄψει τοῦ τὴν τελειότητα τοῦ ἐφετεινοῦ τόμου. Ἄλλ' ἔχω ἤδη ἐκλέξῃ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θηροῦσιν νὰ δημοσιεύωνται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου, — ἐν μυθιστορικῶν περιπετειῶδες, ἄλλο μυθιστορικὸν οἰκογενειακόν, τρίτον μυθιστορηματικόν διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ, — καὶ σὰς βεβαίω ὅτι εἶναι τὸσον ἐκτακτὰ καὶ τὰ τρία, τὸσον ἀνώτερα ἀπὸ ὅλα τὰ ἕως τώρα δημοσευθέντα, ὥστε εὐθὺς μετὰ τὸ πρῶτον φύλλον θὰ ὁμολογήσεται ὅτι αὐτὰ καὶ μόνον ἀρκοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ νέου τόμου ἀπέναντι ὅλων τῶν προηγουμένων.

Τὰ τρία νῆα ἔργα (περὶ τῶν ὁποίων θὰ σας ἀμείνω ἐκτενέστερον ἐν καιρῷ) θὰ διαδεχθῶν ἄλλα τρία τὴν Β' Ἐξαμηνίαν. Εἶναι δὲ περιττὸν νὰ σας εἴπω ὅτι καὶ φέτος θὰ εἰσαγάγω καινοτομίας, νέους Διαγωνισμούς, κτλ.

Λοιπὸν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν γὰρ πολεῦσθαι τὴν «Διαπλάσιν» τοῦ μετ' ὀλίγον ἀρχομένου 27ου ἔτους (1 Δεκεμβρίου 1904 — 30 Νοεμβρίου 1905), προσκαλοῦνται ἐπισημῶς ἀπὸ σήμερον νὰ συμπληρώσων τὸ ἐτώκλειστον Δελτίον Ἐγγραφ-

φῆς, — ἐν ἐλλείψει Δελτίου, ἀρκεῖ μία ἐπιστολὴ των, — καὶ νὰ μοῦ το ἐπιστρέψων μετὰ τοῦ ἀτιτίλου τῆς συνδρομῆς, δρ. 7 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ φρ. 8 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1904 τὸ βραδύτερον.

Ὅσοι θὰ ἔχων ἀνανέωσιν τὴν συνδρομὴν των ἢ ἐγγραφῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, μόνον αὐτοὶ θὰ ποικιλήσων τὰ δῶρα καὶ τὰ προνόμια, τὰ ὁποῖα παρίχω εἰς τοὺς προθυμότερους των φίλων μου, ἀναμίσχυσαν τὴν προθυμίαν των καὶ τὴν ζήλὸν των. Εἶναι δὲ φέτος τὰ ἑξῆς:

Α'. ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ. — Ὡς βλέπετε εἰς τὴν σελίδα 392, τὸ Λαχείον μένει τὸ αὐτὸ, πλοῦστον καὶ γεννικὸν ὡς τὸ προηγούμενον. Δῶρα ἀξίας ἐν ὅλῳ 2 578 δραχμῶν θὰ διανεμηθῶν διὰ κλήρον εἰς ὅλους τοὺς ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἐγγραφομένους Ὅλοι θὰ κερδίσουν κατὰ, ἄλλος μικρὸν καὶ ἄλλος μεγάλον, κατὰ τὴν εὐνοίαν τῆς Τύχης. Ὡστε κανεὶς δὲν θὰ μείνη παραπονεμένος!

Β'. ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ ΔΩΡΕΑΝ. — Ἐως τώρα, τὰ δελτία των συνδρομητῶν, ὅσα ἤθελαν νὰ ἔχων ψευδώνυμον, ἐπλήρουν ὡς δικαίωμα ψευδωνύμου 1 φράγκον. Ἐπίσης καὶ οἱ ἀλλάζοντες τὸ ψευδώνυμον των, ἐπλήρουν 1 φράγκον διὰ καθὲ ἀλλαγῆν. Ἀλλὰ τὰ ψευδώνυμα ἐπλήρουν τὸσον πολὺ ἐσχάτως, ὥστε εἴμαι ὑποχρεωμένη νὰ διατηρῶ ἰδιαίτερον ὑπερβαίον ψευδωνύμων, διὰ τὴν ὁποίαν ἢ ἐξ αὐτῶν εἰσπραξίς δὲν εἶναι πλέον ἀρκετὴ. Διὰ τὴν καλύπτω λοιπὸν τὴν δαπάνην ἀπεράτιστα ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς καθὲ συνδρομητῆς τῆς Διαπλάσεως, ἢ ἀδελφῆς συνδρομητοῦ, εἰς νὰ ἔχη ψευδωνύμον, πρέπει νὰ πληρῶν 1 φράγκον τὸ ἔτος. Ἐπίσης διὰ καθὲ ἀλλαγῆν ψευδωνύμου θὰ πληρῶν 1 φράγκον.

Ἐν τούτοις, ὅσοι θὰ ἐγγραφῶν ἢ θὰ ἀνανεώσων τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1905 μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1904, δικαιούνται νὰ λάβων ψευδωνύμον ἢ νὰ διατηρήσων τὸ ψευδωνύμον που ἔχων, δωρεάν. (Ὅχι ὅμως καὶ νὰ ἀλλάξων, διότι τότε πρέπει νὰ πληρώσων τὸ δικαίωμα τῆς ἀλλαγῆς, τὸ ὁποῖον δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς αὐτὸ τὸ πρόνομιον.) Ὅσοι θὰ ἀνανεώσων ἢ θὰ ἐγγραφῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας, διὰ νὰ λάβων ἢ νὰ διατηρήσων ψευδωνύμον, θὰ πληρώσων 1 φρ.

Ἐπίσης τὰ δελτία των συνδρομητῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ἀνανεώσων ἐντὸς τῆς προθεσμίας, δικαιούνται νὰ κρατήσων δωρεάν τὰ ψευδώνυμα τὰ ὁποῖα ἤδη ἔχων, (ὅχι ὅμως καὶ νὰ λάβων πρῶτην φορὰν ψευδωνύμον, διὰ τὸ ὁποῖον, ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρέπει νὰ πληρώσων δικαίωμα.)

Γ'. ΤΟΜΟΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΕΚΠΙΣΤΕΙΝ. — Οἱ ἀνανεοῦντες ἢ ἐγγραφόμενοι μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ἔχων τὸ πρόνομιον ἀγοράσων ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης τόμους τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης εἰς πολὺ ἡλαττωμένα; τιμὰς ὡς ἑξῆς:

1ον. Ἐξ (6) τόμους τῆς Α' Περιόδου τῆς «Διαπλάσεως», ἢ τοὺς 5ον, 7ον, 18ον, 19ον, 20ον, 21ον, τιμωμένους φρ. 6, δύνανται μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου νὰ τοὺς ἀγοράσων καὶ τὸ εἶδος ὁμοῦ, ἀντὶ φρ. 4 μόνον, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 4,50.

2ον. Τρεῖς (3) τόμους τῆς Β' Περιόδου τῆς «Διαπλάσεως», ἢ τοὺς 1895, 1897 καὶ 1899, τιμωμένους φρ. 13, δύνανται μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου νὰ τοὺς ἀγοράσων καὶ τοὺς τρεῖς μαζί ἀντὶ φρ. 7,50 μόνον καὶ ταχυδρ. φρ. 9.

3ον. Τοὺς δύο τόμους τῶν ὠραιωτάτων «Διηγημάτων» τοῦ Γρηγορίου Ξενοποῦλου (Φαίδωνος), τιμωμένους ἤδη φρ. 6, δύνανται μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου νὰ τοὺς ἀγοράσων καὶ τοὺς δύο μαζί ἀντὶ φρ. 4,50 μόνον, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 5 —

4ον. Τὸν «Ἀγγελὸν τῆς Ἀγάπης», θυματίον εἰκονογραφημένον διηγημα, τιμωμένον ἀντὶ φρ. 6 δύνανται νὰ τοὺς ἀγοράσων μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου μόνον ἀντὶ φρ. 3, καὶ ἐπὶ χάριτος α' ποιότητος ἀντὶ φρ. 3,50. (Ὁ «Ἀγγελοῦς τῆς Ἀγάπης» εἶναι τὸ πολυτελέστερον βιβλίον ἐξ ὅσων ἐξεδόθησαν ἐν Ἑλλάδι διὰ παιδιὰ.)

5ον. Ὅσοιςδήποτε ἐκ των τῶν Βιβλιοθήκης, των

τιμωμένων φρ. 3,50 (ἢ τοὺς Ἔθνα τοῦ Φθίνου, Νίνα, Πρόξ, Πυρροπόλης, Ὑπὲρ Πατρίδος, δύνανται νὰ τοὺς ἀγοράσων μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ἀντὶ φρ. 2,50 ἕκαστον (ἕνα ἢ περισσοτέρους, ἢ ὅλους.)

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ. — Ἡ προθεσμία τοῦ Δ' Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος ἐληξε τὴν 31 Ὀκτωβρίου. Οἱ ἐγγράφοντες ἤδη νέους συνδρομητῆς, κατατάσσονται εἰς τὸν Ε' Διαγωνισμὸν, ὁ ὁποῖος θὰ προκηρυχθῇ εἰς τὸ προσεχές. Ὁ δὲ νέος Διαγωνισμὸς τοῦ κατὰ φύλλον Ξεσπαθώματος θὰρχίσῃ μετὰ τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ νέου τόμου, ἢ τοὺς 1ης Δεκεμβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Μπαμπᾶς: — Μὴ φωνάζῃς, Λεωνίδα, γιατί θὰ σοῦ δώσω ἔγγραφο νὰ βλάψῃ καὶ στήν τσέπη σου.
Ὁ Λεωνίδα: — Μὴ, μπαμπᾶ μου, γιατί ἡ τσέπη μου εἶναι τρύπη!
Ἐστὴν ὑπο τοῦ Μι-Πι-Πι

ΑΔΙΑΠΛΑΣΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΑΕΚΗΣΕΙΣ διὰ τὸν νέον Διαγωνισμὸν καὶ Ἀπαντήσεις διὰ τὴν 18ην Κυριακὴν λαυθίνων βροχηθῶν. Ἀδύνατον νὰ πανηθῶν εἰς ἕνα ἕκαστον διὰ τῆς ἀλληλογραφίας διὰ ἐλήθησαν. Εἶναι τὸσον πολλοὶ!

Περὶ τῆς Ἀθήνας, οἱ βραβευόμενοι εἰς τὸν διαγωνισμὸν των Ἐσθίων λαμβάνουν ὡς δῶρον βιβλία. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι τὰ ἰδιαιτὰ ἔγγραφα γίνονται ἔπειτα πραγματικά.

Ἡ ἐπιστολὴ σου, Τζάμπε Ἀνακατωμένη [Ε] μοῦ ἤρσα πολὺ. Κ' ἐγὼ ἐγνωρίσα τὸν ποιητὴν, περὶ τοῦ ὁποῖου μοῦ γράφεις, καὶ ἐστειλά τὴν πατριωτικὴν του ἔμπνευσιν.

Δὲν ἤξευρά, Ζαπαλὶς [ΕΕ], διὰ εἶσαι καὶ σὺ τόσο ὑπεραυτῶ, ὥστε νὰ δικαιολογῇς τὴν Γλυκεῖαν Ἐλεπίδα καὶ νὰ ἐπικαλέσῃς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ που εἶπεν: «ἢ νῦν εἶναι τὸ ὠραιότερον ἔργον τοῦ βίου.» Συλλογίσου ὅμως ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἐφάνταζον τὸν ὕμνον ὡς ἀδελφὸν τοῦ Θεοῦ...

Τὴ καλὰ, Βωδῆσις [ΕΕ], εἰς νὰ εἶχα καὶ ἐγὼ μίαν καλὴν θεϊάν νὰ με υἱοθετήσῃ. Ὁ Ἀνακίας ὅμως ἀπορεῖ πῶς σε υἱοθετήσων, πῶς δηλαδὴ σ' ἔκαμαν υἱόν, ἐνῶ εἶσαι κορίτσι. (Νὰ ποῦ δὲν ἐληρωθήσῃ τ' ἀλογολογίᾳ σου!)

Ἡ ἐπιστολὴ σου χαριτωμένη, Ἀθῶν Καρδιά [ΕΕ]. Ἐκεῖνος μάλιστα ὁ δικαστικὸς κλητῆς μ' ἐπαίδρυνε πολὺ... Ἐύχομαι νὰ μὴ τον ἐναντιώσῃς στὰ μάτια σου!

Καλῶς ἤθελε εἰς τὰς ὥραια σου Ἀθῆνας, Λεωνίδα [ΕΕΕ]. Αἱ ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ ταξιδεῖόν σου ὠραίαταται.

Γοργόφτερον Ἐλεπίς [ΕΕ], καὶ ἡ ἐπιστολὴ σου καλὰ, τὸ ποιηματικὸν σου μοῦ ἤρσα πολὺ. Ἀλλὰ προπάντων τὰ Παιδικὰ Πνεύματα. Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας.

Βραβεῖον ἔστειλα, Ἐλατον τοῦ Αἰνίου [ΕΕ]. Τὸ ὑπέθεσα ὅτι θὰ ἤθουν ἀσθενής, ἀπὸ δὲν μου ἔγραψες τὸσον καιρὸν. Χαίρω που ἔγινες καλὰ.

Μεγάλους ἐπαίνους περὶ τοῦ Φωτογραφικοῦ Διαγωνισμοῦ μας γράρουν εἰς τὸ τελευταῖόν των φυλλάδιον τὰ Παναθηναῖα. Λέγουσιν ὅτι αἱ βραβευόμεναι φωτογραφίαι ἠμποροῦσαν νὰ διακριθῶν καὶ εἰς διαγωνισμὸν μεγάλων.

Ὁ Ἀνακίας, Ἐλεωνίδας Παρθένος [ΕΕ], ἔτυχε νὰ λείπῃ εἰς περίπατον τὴν ὥραν που μ' ἐπεσκέψῃς ἢ Θέμις, Κ' ἐλυπήθῃ πολὺ, διότι ἴδεν νὰ τῆς κάμῃ μερικὰ λογοπαίγνια, διὰ νὰ ἴδῃ ἂν γελᾷ.
Ἐχω ὑπ' ὄψει μου δύο ὥραια ἐπιστολάς σου,

Ἄσπερ τῆς Ἀθῆνας [66]. Χαίρω που διακρίνεσαι τόσον εἰς τὰς Ἑκθέσεις Ἰεῶν, καὶ που ἀναγνωρίζεις, διὰ κατὰ μέγα μέτρο: ὀφείλεις τοῦτο εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μας.
Ἡρότεινε, Ἀγνὴ Ψυχὴ, καὶ ἂν σοῦ στείλῃ, διατὶ ὄχι; Ἐγὼ που ἔπαυσε τὰ μαθήματα, γράφῃ μου συχνά. Καὶ ἡ ἀλληλογραφία ἕνα μέλημα εἶναι!

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς διαγωνισμούς μου τοὺς νέους; μου φίλους: Κυνηγὸν τῆς Νυκτὸς (Σ. Γ. Φ.) καὶ Φάλην τῆς Ἐλευθερίας (Ι. Π. Χ. ἀντὶ τοῦ γαλλικοῦ, τὸ ὁποῖον σοῦ ἤρσα, σοῦ ἔδωκα αὐτὸ, τὸ ὁποῖον βέβαια θὰ σοῦ ἀρέσῃ περισσότερο) εἶσαι ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ Σολωμοῦ, καὶ ὁ Σολωμὸς εἶναι ὁ φίλος τῆς Ἐλευθερίας.)

Ἀλλὰ τὴν ψευδωνύμου: Ἀγγελοῦ τῆς Ἐλεπίδος (Φ. Ο. Ρ. δὲν πιστεύω νὰ ἐννοήσων τίποτε οἱ ἀνιχνευταὶ [ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ νταλλάξων: ἡ Γλυκεῖα Ἐλεπίς μετὰ τὸ Κενεῖον — ἡ Παροδία τῶν Ἀγρῶν μετὰ τὴν Κυρίαν Τρίγχι-Τράχκα καὶ Κίτρινον Νόμιον — ὁ Νυκτοφύλαξ μετὰ τὸν Μακρολαίμην, Γαϊδουράγκαθον. Ἀνθοῦσαν Νεότητα, Σαεράταν τοῦ Σοῦμπερ καὶ Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης — ἡ Ἐσπερία Ἀθῆνα μετὰ τὴν Μαρίαν τῶν Μεδίκων, Ἀρμονίαν τοῦ Κόσμου, Ὀχρὸν Ἀμάραντον, Τρικκαλιωτοπούλαν καὶ Ναυτὴν τῆς Προποντιδὸς — ὁ Ἀγγελοῦ τῆς Καρδίας μετὰ τὸν Κόκκινον Κρίνον, Φρᾶ-Διάβολον, Τσιγγαρέλαν, Ἰδιόροπον Νεάνιδα καὶ Χαριτωμένον Ἀγγελοῦδον — ἡ Ἀθῆνα τῆς Ἀνοίξεως μετὰ τὴν Ἐβάνδρον Ἡπειρον, Νήσον ἐπὶ Σειρήνων καὶ Ἀθῆν τῆς Ἐλευθερίας — ἡ Ἀνθοῦσα Νεότης μετὰ τὸ Ἄνθος τῆς Ἀλόης, Ἴον, Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης καὶ Χαριτωμένον Ἀγγελοῦδον — ὁ Θεταλομάγνης μετὰ τὴν Κελαϊδίστραν, Πάλλουσαν Καρδίαν, Ἐνθουμὸν καὶ Πτερόσσαν Καρδίαν — τὸ Περιβόλι τῆς Καρδίας μετὰ τὸν Ἰαπόδιον τοῦ Πηλίου, Μικρὸν Ἀνθοκόμον Ἀγνὴν Ψυχὴν, Πικραμένην Καρδούλαν καὶ Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης — Εἰρήνην ἢ Ἀθηναία μετὰ τὸν Ζε-Ζε, Δικέφαλον Ἀετὸν, Ράδιον καὶ Λάτριδα τῆς Πλειάδος — ἡ Φαροπούλι μετὰ τὸ Ἀεράκι τοῦ Βονοῦ, Πάντα Γελαστήν, Φλογεράν Ἀκτίνα τοῦ Σουλλου, Ὀχρὸν Ἀκτίνα καὶ Ὀραίαν Ἀνθοῦσαν — ἡ Ἀλεωνίδας μετὰ τὸ Μι-Πι-Πι, Ἀραμνὸν Λατάνιαν, Ζούρλια-Μούρλιαν καὶ Ἀρχιζυζάνιον — ὁ Λόφος τοῦ Γάγου μετὰ τὸ Ταπεινὸν Γιάσομι, Κυρίαρχον τῆς Θαλάσσης, Ἐρωτὸν Νέος, Χρόνον Φεῖδον καὶ Ἐλληνα Ὀπλιτήν — ὁ Πόρογος τῆς Πέτρας μετὰ τὴν Κουροδαγκαλιάραν, Μικροῦσαν Πατριάν, Κινέζικην Κοσιάν, Μαρίαν Ἀντουανέταν καὶ Λευκὴν Ἀνεμόνην — τὸ Ἀκτινοβόλον Ἀστρον μετὰ τὸ Ἴον, καὶ Φλογεράν Ἀκτίνα τοῦ Σουλλου — ἡ Ἐσπερία Ἀθῆνα μετὰ τὴν Ἡρώδα τοῦ Καθῆκοντος, Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν,

Ρόδον τοῦ Παλῆου, Αἰνῶν καὶ Νοητὴν Ρομφαλῶν — ὁ Φρᾶ-Διάβολος μετὰ τὴν Ἀμαζόναν τῆς Βουλώνης, Ρεμβαζουσαν Καρδίαν, Φίλιμα Σκιᾶς Νεαρὸν Ἠθοποιὸν καὶ Ἀλκυονίδα — ἡ Ὀκτασία Παράδεισον μετὰ τὴν Διονυσιάδα Πηγήν, Ἀθῆν τῆς Ἀνοίξεως, Φαληρικὴν Ἀθῆν, Λουλοῦδι τῆς Καρδίας καὶ Πύργον τῆς Πέτρας — ἡ Ἐδαλοθητος Καρδία μετὰ τὴν Ἐυαλοθητὴν Ψυχὴν, Ὀρειροπόλον Ψυχὴν, Φρᾶ-Διάβολον, Κίτρινον Νόμιον καὶ Φωστῆρα τῆς Ἡπειροῦ — τὸ Φῶς τῆς Νυκτὸς μετὰ τὴν Ἀθῶν Καρδίαν, Λατάνιαν, Γαλήν τῆς Ἀγκῦρας καὶ Ἰδιότροπον Νεάνιδα — ὁ Μελαγχολικὸς Ἐρημίτης μετὰ τὴν Δωδώνην, Ὀμοιωμένον Κένωπα, Ἀθῆν τῆς Ἀνοίξεως, Μικρὸν Πειρατικὸν καὶ Μικρὸν Ναυάρχον — ὁ Λάτρις τῆς Πλειάδος μετὰ τὸν Ἰαπόδιον τοῦ Πηλίου, Περὶβόλι τῆς Καρδίας, Ναυθοχοδοσοῦσα, Πλειάδα καὶ Ἀμαρυλλίδα — τὸ Φίλιμα Σκιᾶς μετὰ τὴν Κυνόλεον Σημαίαν — τὸ Ἴλιον Μελαθρον μετὰ τὴν Ἀρσὴν Ἀνθοδέσμη, Ἀεθροαυτοπούλαν, Λάτριδα τῶν Ἀστέρων, Χαϊδεμένην Βασιλοπούλαν καὶ Μελισσαν τοῦ Ὑμηττοῦ — Κυρία Σμαρραλόστρα μετὰ τὴν Δουλιόσαν τῶν Σαλῶνων, Κυρίαν μετὰ τὴν Καμειλάκ, Κόκκινον Κρίνον, Σὺρ-Λα-Φαλουὰ καὶ Γοργόφτερον Ἐλεπίδα.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἀνέλιστον Χαθῶν ([ΕΕ]) Μαγευμένην Ἀκροθαλοῦσαν ([ΕΕ]) αἱ πρότασις σου δὲ δημοσιεύωνται εἰς τὸ προσεχές) Νεαρὸν Ἠθοποιὸν, Πηλίκια τοῦ Μαργαροῦ (ἔστειλα) Ἰέλιον Ὀστρίδιον, Ἐλληνοταῦρα ([ΕΕ]) διὰ τὴν πατριωτικὴν ἐπιστολήν, Παιδί τοῦ Ψηλορείτη (εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις καὶ τὸ ἀντίτιμον θὰ τὸ στείλῃ σὺ) Κυαῖον Νεῦλον [Ε], Ἰδιότροπον Νεάνιδα (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ὠραῖον δελτίον) Κόμητα τῆς Κεφαλληνίας ([Ε] διὰ τὴν ἐνθουσιώδη περὶ τοῦ στόλου ἐπιστολήν) Κάκχαν (τὰ ἔλαθα διὰ φίλησέ μου τὰ δελτία) Πτωχικὴν Καλύβην (ὠραίατατον τὸ δελτίον μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Μελά) Μαθρον Ἀετῶν, Ἰαπωνικὸν Ἀρσάνθημον, Ξεντευμένη Ἐλληνοπούλου (ἔστειλα περιμένο τὴν φωτογραφίαν σου) Ζαχαρίαν Καβιδουλίον (ὄχι, δὲν ἦο ἀντιγραφή, ἦτο συμπρωτικὴ καλὴ ἡ ἰδέα σου, ἀλλὰ δύσκολα πραγματοποιεῖται) Μικρὸν Ἀέθιον (ἔστειλα νὰ συμμορφώθῃς πρὸς τὴν δευτέραν σημείωσιν) Φωστῆρα τῆς Ἡπειροῦ (ἐληρωθήσῃς νὰ ἐσωκλείσῃς δεκάλεπτον γραμματόσημον εἰς τὸ τετράδιόν σου) Πνοήν τῶν Ἀγγέλων ([Ε] εἶσαι ἐν τάξει αἱ πρότασις τῆς ἀδελφῆς σου εἰς τὸ προσεχές) Ἀγγελοῦ τῆς Νίκης ([ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν περιγραφήν τῆς ἐκδρομῆς) Ἐββαλιόδα καὶ Αἰμον (καλὰ αἱ Ἀσκήσεις σας: ἀλλὰ πρέπει νὰ συμμορφώθῃτε μετὰ τὸν Ὁδηγὸν καὶ νὰ στείλετε Συλλογὴν διὰ τὸν Διαγωνισμὸν: τότε μόνον εἰσμπορὶ νὰ σας δημοσιώσων) Ταπεινὸν Γιάσομι ([Ε] διὰ τὴν ἐπιστολήν σου περὶ τοῦ ἤρωτος) Μαρίαν τῶν Μεδίκων (ἔστειλα αἱ πρότασις

είς τὸ προσεχές.) Σίρ-Λά-Φαλονά (ββαίως· τὰ «ἐκτὸς Διαγωνισμού» λογαριάζονται ὡς βραβεῖα διὰ τὸ Ἄθρονον ἔσται.) Βυζαντινὸν Ἄη δόνι ([Ε] δὲν πιστεύω νὰ σου κἀμῆ αὐτὸ τὸ κακὸ ἢ καλὴ σου μαμά· ἀλλὰ καὶ σὺ πρέπει νὰ εἶσαι μετριώτερος.) Μικρὸν Ραφαήλ ([ΕΕ] χάρω που ἔγινε καλά, καὶ ἐλπίζω νὰ εἰμπορέσῃς τὴν τῶρα νὰ μου γράψῃς συχνότερα· εἶδες τί καλὸς γιὰτρός, μὴνὸν τὰ φύλλάδιά μου σὲ ἀφι-

νε νὰ διαβάξῃς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας σου.) Δικηφόρον τῆς Νεολαίας ([ΕΕ] δὲν ἀναφέρω τίποτε... μόνον εὐχαριστῶ x' ἐγὼ τὸν Θεὸν ποῦ δὲν ἀρρώστησες.) Αἰθερίαν Ψυχὴν (δεκταί.) Νηρημίαν (ἔσται.) Νεαρὸν Ἠλεκτρολόγον κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 6 Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Πρὸς τοὺς μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ε. ἔ. ἐγγραφομένους διὰ τὸ ἔτος 1903

Φυλάξατε τὰς Ἀποδείξεις σας!

- Ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως», εἴτε νέοι εἴτε παλαιοί, τῶν ὑποίων ἢ συνδρομῆ διὰ τὸ εἰκοστὸν ἔβδομον αὐτῆς ἔτος 1903, θὰ ἔχῃ φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ε. ἔ. θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν διανομὴν τῶν κάτωθι δώρων, ἢ ὅποια θὰ γίνῃ διὰ κλήρου.
- Τὸν ἀριθμὸν ἀριθμὸν τῆς ἐν τῷ Μητροφῷ τοῦ 1903 ἐγγραφοῦς θὰ φέρῃ καὶ ἡ ἀπόδειξις πληρωμῆς, ἢ διδομένη, εἴτε στελλομένη ταχυδρομικῶς πρὸς ἕκαστον συνδρομητήν, ἢ αὐτὴ ἀφ' ἧς τῆς συνδρομῆς τῆς «Ὅλοι οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ τῶν μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ε. ἔ. ἐκδοθησομένων ἀποδείξεων πληρωμῆς διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ 1903, θὰ τεθῶσαν ἐντὸς κληρωτίδος. θὰ κληρωθῶσι δὲ ὅλοι μέχρι τῶν τελευταίου, καὶ θὰ κερδίσῃν τ' ἀκόλουθα ἀντικείμενα κατὰ σειρὰν κληρώσεως, ὡς ἑξῆς:
- Ὁ 1ος. Ἐν χρυσοῦν ὠρολόγιον τῆς σάπης, ἀνδρικόν μὲν ἢ ὁ λαχνὸς· πέση εἰς συνδρομητήν, μικρὸν δὲ γυναικίον ἢ πέση εἰς συνδρομητρίαν. Ἀξίας δρ. 100
- Ὁ 2ος. Μίαν σειρὰν τῶν Διαπλάσεως ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1904 (ἐκτὸς τοῦ ἐξηγητήμένου τόμου τοῦ 1880). Ἀξίας δρ. 100
- Ὁ 3ος. Μίαν σειρὰν τῶν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως, ἀποτελουμένην ἐκ 45 διαφόρων βιβλίων. Ἀξίας δρ. 37
- Ὁ 4ος. Τὴν πεντάτομον Ἱστορίαν τοῦ Ἑλλ. ἔθνους ὑπὸ Κ. Παπαρηγοπούλου. Ἀξ. δρ. 30
- Ὁ 5ος. Τὸς ἑξῆς τέσσαρας τόμους τῶν εἰκονογραφημένων Μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν: α'.) Ἐξοικὸς χιλιάδες λευγαὶ ὑπὸ τὴν θλασσαν, — β'.) Ὁ μεσομβρινὸς ἀστὴρ, — γ'.) Αἱ Μέλαινας Ἰνδία, — δ'.) Ὁ Σανσίλωρ. Ἀξίας δρ. 26
- Ὁ 6ος. Τὸ νέον Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου. Ἀξίας δρ. 25
- Ὁ 7ος. Μίαν συσκευὴν γραφεῖου, ἥτοι: μελανοδοχείον, κονδυλοφόρος, πέννες, μολυβδονόδα, χαρτοκοπτήρα κλπ. Ἀξίας δρ. 25
- Ὁ 8ος. Τὸς ἑξῆς τρεῖς τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν: α'.) Ὁ Δεκαπενταετής Πλοίαρχος, — β'.) Ρωδῦρος ὁ κατακτητής, — γ'.) Τύχη 3 ρώσων καὶ 3 ἄγγλων. Ἀξίας δρ. 20
- Ὁ 9ος. Τὸς ἑξῆς τρεῖς τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν: α'.) Ἡ σχολὴ τῶν Ρωσινῶν, — β'.) Ὁ λαχνὸς ὑπ' ἀριθ. 009, 672 — γ'.) Τὰ πεντοκόσια ἐκατομμύρια. Ἀξίας δρ. 18
- Ὁ 10ος. Ἐν ἐξυνητήριον ὠρολόγιον τῆς τραπέζης. Ἀξίας δρ. 15
- Ὁ 11ος. Τὸ δίτομον Ἑλληνικὸν Λεξικὸν ὑπὸ Γιάνναρη. Ἀξίας δρ. 15
- Ὁ 12ος. Μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ τοίχου. Ἀξίας δρ. 12
- Οἱ δεκαοκτὼ ἐπόμενοι (23—30) ἀνὰ μίαν ἔτησίαν συνδρομὴν τῆς «Διαπλάσεως» τοῦ μεθεπομένου ἔτους 1906. Συνδρομαὶ ἐν δρω 18 ἑσωτερικαὶ ἢ ἑξωτερικαὶ· κατὰ μέσον ὄρον. Ἀξίας δρ. 160
- Οἱ εἴκοσι ἐπόμενοι (31—50) ἀνὰ δύο τόμους τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» τῶν Παιδῶν. Τόμοι ἐν δρω 40 πρὸς 7 δραχμάς. Ἀξίας δρ. 280
- Οἱ εἴκοσι ἐπόμενοι (51—70) ἀνὰ πέντε τόμους τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων πρὸς 1 δρ. Τόμοι ἐν δρω 100. Ἀξίας δρ. 100
- Οἱ εἴκοσι ἐπόμενοι (71—90) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης», μυθιστορημάτων μετὰ 60 εἰκόνων, τιμωμένου δρ. 6. Τὸ εἰκοστὸ ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 120
- Οἱ εἴκοσι ἐπόμενοι (91—110) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πυρετοπώλου», μυθιστορημάτων μετὰ 24 εἰκόνων, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ εἴκοσι ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 70
- Οἱ εἴκοσι ἐπόμενοι (111—130) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύμπος τοῦ Φθόνου», μυθιστορημάτων μετὰ 20 εἰκόνων, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ εἴκοσι ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 70
- Οἱ εἴκοσι ἐπόμενοι (131—150) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας», μυθιστορημάτων μετὰ 20 εἰκόνων, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ 20 ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 70
- Οἱ εἴκοσι ἐπόμενοι (151—170) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον «Πρόβαντος τοῦ Νικίου» μυθιστορημάτων μετὰ 25 εἰκόνων, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ 20 ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 70
- Οἱ τριάκοντα ἐπόμενοι (171—200) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Υπέρ Πατρὸς» μυθιστορημάτων μετὰ 25 εἰκονογραφιών, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ 30 ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 105
- Οἱ ἑκατὸν ἐπόμενοι (201—300) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Μούσης τῶν Παιδῶν» τιμωμένου δρ. 1,50. Τὰ 100 ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 150
- Οἱ ἑκατὸν ἐπόμενοι (301—400) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον «Διαπλάσεως», ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς. Τὰ 100 ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 100
- Οἱ διακόσιοι ἐπόμενοι (401—600) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φώτη» τιμωμένου δρ. 0,60. Τὰ 260 ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 120
- Οἱ τετρακόσιοι ἐπόμενοι (601—1000) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφοράς» τιμωμένου δρ. 0,60. Τὰ 400 ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 240
- Οἱ ἐπόμενοι χίλιοι καὶ πλέον (1001—2000) καὶ ἄνω ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Παιδικῶν Πενύματος», τιμωμένου δρ. 0,50. Τὰ χίλια ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ. 500

Σύνολον ἀξίας τῶν διὰ κλήρου διανεμηθησομένων δώρων, κατ' ἐλάχιστον ὄρον: Δρ. 2,578

Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν Καταστημάτων Ἀνάστη Κωνσταντινίδου 1904

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21 Δεκεμβρίου

Ὁ γάρησι τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δεινὸν νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν δι' ἀγωνιστέων, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φακέλλους, ὡν ἕκαστος περιέχει 80 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

- 539. Λεξιγρίφος. Πίλις εἶνε τὸ πρῶτόν μου. Ἄναξ τὸ δεύτερόν μου. Καὶ ἦρωσ ὁμηρικῶ. Γίως τὸ σύνολόν μου.
- 540. Λεξιγρίφος. Δύο νῆ ἐάν ἐνώσῃς. Μίαν θιάν θά φανερώσῃς.
- 541. Ἀναγραμματισμός. Ἄν φυσικὸν φαινόμενον ἀναγραμματισθῇ, ἔν ὄνομα γεωμετρικὸν θέλει σχηματισθῇ.
- 542. Λένεγμα. Ὅποιος μὲ ἔχει φίλον, δὲν ἔχει τί νὰ πῇ... Ἀρχίζω μ' ἓνα Σίγμα καὶ τελευτῶ εἰς Πι.
- 543. Ρῥόσμος. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον ὁ κάθε πῖθος φέρει. Τὸ δεύτερόν μου ἢ Γραφὴ συνάγει ἀναφέρει. Τὸ τρίτον μου κάθε Νομὸς ἐντὸς τὸν περιέχει. Τὸ τέταρτόν μου ποταμὸς ποῦ στῆν Ἑλλάδα τρέχει.
- Τὸ πέμπτον μου εὐχομαι νὰ μὴ το δοκιμάσῃς.
- 544. Κρυπτογραφικόν. 1 2 3 4 5 6 7 1 = Πρόρρητις. 2 3 6 1 = Ἐρπετόν. 3 2 5 2 1 = Ἐγκλημα. 4 2 5 = Τρώγεται. 5 7 6 7 1 = Θεότης. 6 4 5 6 7 = Χώρα τῆς Ἀσίας. 7 5 5 7 1 = Δοχιερεύς.
- 545. Ἐπιγραφή. ΡΡΤΝ ΜΟΙΟ ΑΕΝΣ ΠΝΤΑ
- 546-547. Λογοπαίγνια. 1.— Τί διαφορά ὑπάρχει μετὰ τὸν πρῶτον καὶ τὸν Κύνκλωπος; 2.— Τί σχέσις εἴμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ μετὰ τὸν ἑνὸς ἀνθρώπου ἀσθενικοῦ, ἀδυνάτου, καὶ τοῦ Ζεφύρου;
- 548. Ἑλληνοσύμφωνον μετὰ Φωνηέντολιπων. ο - εω - ου - αηι - ο - αο - οισαι κλην - π - σμτρ - κμ - δν - τν - τρμζ
- 549. Γρόφος. Ὁπα! ῥ' ἰ τὸ τρῶς;
- [Ἡῶσαι αἱ ἀνωτέρω Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν ἐκ τῆς βραβευθείσης συλλογῆς τῆς ΜΥΡΟΒΟΛΟΥ ΧΑΡΑΤΤΗΣ].
- ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ [Ἡ λέξις λεπτο 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας ἐπὶ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὄρος 10 λέξεις, ὁποῦ καὶ αἱ ἀδελφίται τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.] Τὸ πρῶτον Μολὸν λαβὲ ἔρωτῃ τὴν Κόρην τοῦ Αἰθέρος καὶ τὸ ὄνειρον Θερινῆς Νυκτὸς πῶς τα περνοῦν εἰς τὴν πατρίδα του Καρδίτσαν. (Δ, 147) Ἀναλλάσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πανεχέθεν. — Διονύσιος Ι. Κασσιμάτης. Πάτρα. (Δ, 137. γ.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔσοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἔΤΟΣ Ἐσωτερικῶ δρ. 7.—Ἐξωτερικῶ φρ. χρ. 8	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΙΘΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΑΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθῆναις Ὁδὸς Εὐρυπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.	Ἐν Ἀθῆναις, 20 Νοεμβρίου 1904	Ἐτος 26 ^{ον} — Ἀριθ. 50

ΟΙ ΑΡΙΣΤΡΙΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥΝ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

Ἀπὸ τὴν χαραυγὴν, ὅλοι εἶχαν ἐξυπνήσῃ, καὶ ὁ κ. Παττερσων ἀκόμη ὁ ὁποῖος ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν σκηνὴν καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν πρῶταν.

Ἡ ἡμέρα ἐφαίνετο ὅτι θὰ ἦτο ὠραία. Ὁ ἥλιος ἀνέτελλεν εἰς τὸν ὄριζοντα τὸν σκεπαμένον μὲ ἀραιούς ἀτμούς, τοὺς ὁποῖους γρήγορα δι-λύσαν αἱ πρῶται ἀκτίνες τοῦ Ἑλασραὶ σπηλιὰ δ' εἰς ἔτραχαν ἰ; τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ μικρὰ κύματά τῆς ἐφαλοῖσθιζαν δίπλα εἰς τὴν βάρκαν.

Ἐν πρώτοις, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν συνήθειάν του, ὁ Τωῆς Ρενώ, ὅπως ἔκαμνε μὲσά εἰς τὸν «Ρογγόν», ἐβρόντιε διὰ τὸ πρόγευμα, τσάι δηλαδή, τὸ ὁποῖον ἐξίστανεν εἰς τὴν φορητὸν φεῦρον, γαλέτιες ἀπὸ τὰ κιβώτια τῶν τροφίμων, καὶ ἐπιτέτα μερικὰς σταγόνας μπράνδου, ἀναμιγμένον μὲ γλυκὸ νερὸ.

Ὁ Ρογγῆρος Χινσδαίλ, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Οὐίλ Μιτζ, τῷ εἶπε:

— Πρέπει καὶ σὺ νὰ κοιμηθῆτε... πρέπει, ἂν πρόκηται νὰ μείνετε καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτα εἰς τὸ τιμόνι.

— Πρέπει, — ἐπρόσθεσεν ὁ Λουδοβίκος Κλωδιῶν.

Ὁ Οὐίλ Μιτζ ἠώτησεν μὲ τὸ βλέμμα τὸν καιρὸν καὶ, ὅταν εἶδε τὴν θάλασσαν τὸσον ἤρεμον καὶ τὸ ἀράκι τὸσον τακτικόν:

— Θὰ κοιμηθῶ δύο ὥρες, εἶπε.

Παρέδωκε τὸν οἶακα εἰς τὸν Μάγγον Ἀνδερς, τῷ ἔδωκε μερικὰς ὁδηγίας, καὶ κατόπιν ἐπήγε νὰ ἐξαπλωθῇ κάτω ἀπὸ τὴν σκηνὴν.

Μετὰ δύο ὥρας, ὅπως εἶχεν εἰπῆ, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε πάλιν εἰς τὴν πρύμνην.

Ἄμα ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ λέμβος ἀρμένιζεν εἰς καλὴν πορείαν, παρετήρησε τὴν κατάστασιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς θαλάσσης.

Οἱ ἀτμοσφαιρικοὶ ὄροι δὲν εἶχαν μεταβληθῆ. Ὁ ἥλιος ἀνέβαινε πρὸς τὸν μεσημβρινόν, εἰς οὐρανὸν ἀνεφελον. Ἡ ζέση θά ἦτο ἀνυπόφορος μὲ τὴν ἀτανάκλασιν τῶν ὑδάτων, ἀν δὲν τὴν ἐμετρίαζεν ἡ δροσιὰ τοῦ ἐλαφροῦ ἀνέμου.

Μόλοντοῦτο, ὅταν μακρὰν ἐφθάνεν ἡ δροσιὰ, δὲν ἐφαίνετο ἡ λευκὴ σκιαγραφία ἰστού, οὔτε τὸ μαθρον λοφίον κενού. Εἰς μάτην τὰ ὀσπτρα περιεσκόπησεν ὅλην τὴν ἀπέραντον περίμετρον.

Συνήθως, ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, πλοῖα ἀγγλικά, γαλλικά, ἀμερικανικά, γερμανικά, συχναῖον ἐκείνην τὰ μέρη τοῦ ὠκεανοῦ, τὰ ὁποῖα ὄριζονται πρὸς βορρᾶν μὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιπελάγους τῶν Βερμουδῶν, πρὸς δυσμὰς δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρχιπελάγους τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν.

Σπινθίως συμβαίνει νὰ περῶσῃ μία ἡμέρα χωρὶς νὰ διασταυρωθῶν διὰ ἄλλο πλοῖον.

Δι' αὐτὸ, ὁ Οὐίλ Μιτζ εὐρίσκετο εἰς ἀπορίαν καὶ ἐσπλάγγιζτο μὴ τυχόν ἢ τρικυμία εἶχε παρασύρῃ τὸν «Ρογγόν» πρὸς τὸ ἀντικείμενον πρὸς τὸ πέλαγος, εἰς ἀπόστασιν ἢ ὁποῖαν δὲν θὰ ἦμπορούσαν νὰ διαπλεύσουν εἰς διάστημα δύο ἢ τριῶν ἡμέρων... Ἀλλὰ τὰ τροῖμα θὰ εἰσελθόναν πολὺ ἐνωρίτερα... Καὶ δὲν θὰ εἶχαν πλέον ἄλλο καταφύγιον, παρὰ τὸ ψάρεμα διὰ νὰ προμηθεύωνται ὀλίγην τροφήν, καὶ τὴν βροχὴν διὰ νὰ κατεύνασσαν τὴν βισαντινικὴν ὄψιν τῶν ἰσθμῶν.

Αὐτὰς τὰς ἀνησυχαστικὰς σκέψεις ὁ Οὐίλ Μιτζ τὰς ἐφύλακτε διὰ τὸν αὐτὸν του, ὑποκρινόμενος ὅτι εἶχε τὸς ἐλπιδὰς, τὰς ὁποῖας εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ χάνῃ.

Ἐπέρασεν ἐκεῖνος τὸ πρῶτον, χωρὶς νὰ μεταβληθῇ διόλου ἢ

Ὅταν εἶδε τὴν λέμβον τὸσον μακρὰν... (Σελ. 388, στήλ. γ.)